

การสร้างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

Creation of Master Plan for Rajabhat University's Information Technology

นิโรจน์ ไทยทอง

อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษธานี 272 ถ. สุราษฎร์-นาสาร ต.ขุนทะเล อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84100

โทรศัพท์ : 0-7735-5466 , 0-7791-3333 โทรสาร : 0-7735-5468 E-mail : drgood@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพระบบและการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) จัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏและ 3) ประเมินแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้แบบสอบถามและการประชุมกลุ่มเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร จำนวน 16 คน ผู้รับผิดชอบเทคโนโลยีสารสนเทศจำนวน 16 คนและผู้ใช้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 562 คน จากมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่าง 16 มหาวิทยาลัย

ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมเห็นว่าข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่จริงเพียงพอปานกลาง ด้านซอฟต์แวร์เพียงพอมากที่สุด ด้านข้อมูลเพียงพอมาก ด้านฮาร์ดแวร์เพียงพอปานกลางส่วนด้านบุคลากรและด้านงบประมาณเพียงพอน้อย ผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบ และใช้บริการเห็นว่า สภาพระบบเทคโนโลยีสารสนเทศพอเพียงปานกลางและในภาพรวม มีความพึงพอใจสภาพการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศปานกลาง

แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏมี 8 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ยุทธศาสตร์การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเชื่อมโยงองค์ความรู้สู่สังคม ยุทธศาสตร์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาระบบการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมศักยภาพบุคลากรของมหาวิทยาลัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดี

ผลการประเมินความเหมาะสมโดยใช้แบบสอบถามพบว่า ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมีความเหมาะสมปานกลาง ส่วนผลการประเมินโดยการสนทนากลุ่มพบว่าร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมีความเหมาะสมมาก และผลการประเมินความเป็นไปได้โดยการสนทนากลุ่มพบว่า ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏมีความเป็นไปได้มาก

โดยทุกยุทธศาสตร์มีความเป็นไปได้ระดับมาก ยกเว้นยุทธศาสตร์ที่ 4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อส่งเสริมงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการวิจัยมีความเป็นไปได้ปานกลาง

คำสำคัญ : แผนแม่บท, เทคโนโลยีสารสนเทศ, มหาวิทยาลัยราชภัฏ

Abstract

The purposes of this research were to study the systems for and the management of information technology at Rajabhat Universities and to create and evaluate a master plan for the universities' information technology. Research data were collected from 16 administrators, 16 IT personnel and 574 users from 16 target universities.

The research results revealed that data on existing IT systems was overall at a moderate level but software and information was found at the highest level. Adequate hardware was found at a moderate level, while adequate personnel and budgets were found at a low level. IT systems and management system were also judged to be at a moderate level.

The master plan for IT at Rajabhat universities consists of eight strategies. These were to: develop basic IT infrastructure; implement information technology to increase the efficiency of university management; promote the use of IT to increase the potential of disseminating knowledge to society; employ IT to promote university research in order to become research universities; promote and develop teaching through IT; develop graduates' knowledge of IT in line with the country's development; promote human resource utilization of IT; and develop strategies for good IT management.

Having evaluated the results obtained by the questionnaires, the appropriateness of the draft master plan for IT was judged to be at a moderate level. However, having evaluated the focus group discussion, this was raised to a high level. The focus group discussion also showed that the draft master plan was highly possible overall, as were the individual strategies, with the exception of the fourth strategy regarding the use of IT to promote the universities' research, which was at a moderate level.

Keywords: Master Plan, Information Technology, Rajabhat University

1. บทนำ

กระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับนานาชาติประเทศที่มุ่งเน้นการพัฒนาประเทศไปสู่เศรษฐกิจและสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ (Knowledge-Based Economy :KBE) สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มขึ้น เนื่องด้วยเป็นเทคโนโลยีที่สำคัญอย่างยิ่งในการผลิต การเข้าถึงการจัดเก็บและการแพร่กระจาย “ความรู้” อันเป็นปัจจัยการผลิตหลักภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ประเทศไทยจึงเผชิญกับคำถามสำคัญว่า จะนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการยกระดับความรู้ของคนในประเทศ ส่งเสริมการแพร่กระจายความรู้และนำความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อภาคเศรษฐกิจและสังคม เพื่อรองรับกับกระแส การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้อย่างไร(สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ, 2545: 2)

นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาประเทศไทยไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ในช่วง 10 ปี (2544-2553) มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. ลงทุนในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้เป็นพื้นฐานสำคัญ
2. ส่งเสริมให้มีความนวัตกรรม ในระบบเศรษฐกิจและสังคม
3. ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและส่งเสริมอุตสาหกรรมสารสนเทศ

นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระดับประเทศ สำนักงานเลขาธิการ คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ได้จัดทำกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. 2544 – พ.ศ. 2553 ของประเทศไทย ซึ่งด้านการศึกษา (e-Education) มีเป้าหมายในการสร้างความพร้อมของทรัพยากรมนุษย์ทั้งหมดของประเทศ มียุทธศาสตร์เน้นการจัดหา จัดสร้าง ส่งเสริม สนับสนุน โครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและอุปกรณ์เกี่ยวเนื่องกับการศึกษาและการเรียนรู้ รวมถึงวิชาการ ความรู้ สารสนเทศต่าง ๆ อันจะมีส่วนในการจัดการ และการบริหารการศึกษาและการฝึกอบรมทั้งวิชาการและทักษะเพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพความรู้ของทรัพยากรมนุษย์ของไทยให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพและสมบูรณ์ ความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมประเทศที่พัฒนาไปแล้วได้โดยเร็วและแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทยได้วางยุทธศาสตร์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทยไว้ 7 ด้าน ได้แก่ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาอุตสาหกรรม ICT เพื่อให้เป็นผู้นำในภูมิภาค ยุทธศาสตร์ที่ 2 การใช้ ICT เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยและสังคมไทย ยุทธศาสตร์ที่ 3 การปฏิรูปและการสร้างศักยภาพการวิจัยและพัฒนา ICT ยุทธศาสตร์ที่ 4 การยกระดับศักยภาพพื้นฐานของสังคมไทยเพื่อการแข่งขันในอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ เพื่อมุ่งขยายตลาดต่างประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 6 การส่งเสริม

ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ ICT และยุทธศาสตร์ที่ 7 การนำ ICT มาใช้ประโยชน์ในการบริหาร และการให้บริการของภาครัฐ (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ, 2545:14)

ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 7 กำหนดให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู

มาตรา 8 กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ให้เป็นแหล่งแสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากล เป็นแหล่งศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมทั้งเป็นแหล่งศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น วิชาการขั้นสูงของประเทศการถ่ายทอดความรู้จากแหล่งผู้รู้และการค้นคว้าความรู้ใหม่ที่สอดคล้องกับบริบทของประเทศ (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 121 ตอนพิเศษ 23 ก, 2547:2)

การสร้างสมความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นภารกิจสำคัญที่มหาวิทยาลัยจะต้องเร่งดำเนินการเพื่อปรับตนเองให้เป็นฐานวิชาการเพื่อการอ้างอิงและการกระจายศักยภาพสู่องค์กรและสถาบันอื่น โดยมุ่งให้เกิดความเป็นอิสระทางวิชาการและเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืนของประเทศ สอดคล้องกับกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ระยะ 2552-2556 ซึ่งวางกรอบและเป้าหมายการจัดการศึกษาเพื่อสร้างความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของทรัพยากรมนุษย์ทั้งหมดของประเทศ เพื่อช่วยกันพัฒนาให้เกิดสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ โดยยกระดับครูให้มีทักษะด้านไอที (Teachers' Training) สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุปกรณ์ที่มีอยู่แล้ว (Value-added) ลดความเหลื่อมล้ำ โดยลงทุนอย่างเหมาะสม (Equity) วางแผนก้าวกระโดดในระยะยาว (Quantum-jump) เร่งผลิตฐานความรู้ (Content Development) สร้างเครือข่ายการศึกษาที่มีระบบบริหารจัดการที่ดี (Networking) สนับสนุนการใช้ไอทีเพื่อยกระดับความสามารถทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและส่งเสริมอุตสาหกรรมไอทีของไทยสำนักงานเลขาธิการ(ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี , 2552:3)

การจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นแนวทางหนึ่งที่จะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อภาคเศรษฐกิจและสังคม เพื่อรองรับกับกระแสการเปลี่ยนแปลง ปัจจุบันทั่วประเทศมีมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 41 มหาวิทยาลัย กระจายอยู่ทั่วประเทศ จากการศึกษาค้นคว้าพบว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งมีหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัย คือ สำนักวิทยบริการ รับผิดชอบจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัย แต่มีเพียงบางมหาวิทยาลัยเท่านั้นที่มีแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ ยังมีอีกหลายมหาวิทยาลัย ที่ยังไม่มีแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยจึงจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อเป็นแนวในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพระบบและการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
2. เพื่อจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
3. เพื่อประเมินแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

3. วิธีการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างจากประชากรแบบเฉพาะเจาะจงและสุ่มหลายขั้นตอนจากโดยแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มภูมิศาสตร์ได้ 8 กลุ่มสุ่มตัวอย่างโดยวิธีหิบบนลากเป็นตัวแทนประชากร กลุ่มละ 2 มหาวิทยาลัย ได้มหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 มหาวิทยาลัย

ในแต่ละมหาวิทยาลัยราชภัฏเก็บข้อมูลจากบุคลากร 3 ฝ่าย คือ ผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบเทคโนโลยีสารสนเทศและผู้ใช้บริการ ได้กลุ่มตัวอย่างแต่ละฝ่ายดังนี้ผู้บริหาร 16 คน ผู้รับผิดชอบงานเทคโนโลยีสารสนเทศ 16 คน และผู้ใช้บริการเก็บข้อมูลจากบุคลากร 3 ฝ่าย คืออาจารย์ 90 คน บุคลากร 90 คน นักศึกษา 382 คน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาสภาพระบบและการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

เก็บข้อมูลสภาพระบบและการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏจากกลุ่มตัวอย่าง 3 ฝ่าย คือ ผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบเทคโนโลยีสารสนเทศและผู้ใช้บริการ จำนวน 606 ฉบับ

ขั้นที่ 2 จัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ

การประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในขั้นตอนนี้จัดประชุมปฏิบัติการเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบ ในมหาวิทยาลัย ราชภัฏกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม จัดทำแผนแม่บท เทคโนโลยีสารสนเทศ สร้างยุทธศาสตร์ สร้างแผนงาน โครงการและกิจกรรม มีผู้เข้าร่วมประชุม เชิงปฏิบัติการจำนวน 35 คน

ขั้นที่ 3 ประเมินแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

เก็บข้อมูลการประเมินแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏจากกลุ่ม ตัวอย่างเฉพาะฝ่ายคือผู้บริหารและผู้รับผิดชอบ ด้านความเหมาะสมของแผนแม่บทเทคโนโลยี สารสนเทศในการนำไปปฏิบัติในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในแต่ละยุทธศาสตร์

4. ผลการวิจัย

ขั้นศึกษาสภาพระบบและการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า

มหาวิทยาลัยราชภัฏมีความพอเพียงด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ เฉลี่ยร้อยละ 75.00 โดยด้านซอฟต์แวร์สูงที่สุดร้อยละ 90.47 ด้านฐานข้อมูลร้อยละ 84.32 ด้าน ฮาร์ดแวร์ร้อยละ 90.47 ด้านงบประมาณร้อยละ 90.47 และด้านบุคลากร ร้อยละ 60.21 ตามลำดับ

ด้านความพึงพอใจการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามแนวคิด POSCORB โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบและผู้ให้บริการอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.34 โดยการควบคุมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.61 การการจัดลำดับมีค่าเฉลี่ย 3.36 การจัดรูปแบบมีค่าเฉลี่ย 3.35 การจัดทำรายงานสรุปมีค่าเฉลี่ย 3.32 การวางแผนมีค่าเฉลี่ย 3.21 และการจัดทำงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.16

ด้านความพอเพียงของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบและผู้ให้บริการอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ย 3.14 โดยด้านบุคลากรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.42 ด้านฮาร์ดแวร์มีค่าเฉลี่ย 3.25 ด้านฐานข้อมูลมีค่าเฉลี่ย 3.07 ด้านซอฟต์แวร์มีค่าเฉลี่ย 3.00 และด้านงบประมาณมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2.95

ขั้นจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ จากการวิจัยครั้งนี้ได้ประชุมเชิงปฏิบัติการ วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม พบว่า

จุดแข็ง : มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรฯมีโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดี ได้รับการสนับสนุนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีอุปกรณ์ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ใช้สนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริหารอย่างเพียงพอ มีระบบสารสนเทศงานตามภารกิจที่ดำเนินงานของมหาวิทยาลัย มีระบบที่สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายกับหน่วยงานอื่นได้ทั้งภายในและต่างประเทศ เป็นแหล่งผลิตบัณฑิตและพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ บุคลากรมีคุณวุฒิและประสบการณ์เป็นที่ยอมรับทั่วไป มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง มีสาขาวิชาหลากหลายและมีความตื่นตัวในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในแต่ละสาขาวิชา อาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาให้ความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการนำมาประยุกต์ใช้งานเพื่อการทำงานและการเรียนการสอน มีการสนับสนุนงบประมาณที่ใช้พัฒนา บำรุงรักษาอุปกรณ์และซอฟต์แวร์ มีงบประมาณในการจัดหาบุคลากรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ดูแลและบริหารจัดการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะและผู้บริหารมีนโยบายในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย

จุดอ่อน : ขาดการวางแผนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การบริหารจัดการ การดูแลรักษาและปรับปรุงทรัพยากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ยังขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ยังไม่มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อความต้องการ ขาดการวางแผนพัฒนาระบบสารสนเทศให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ขาดระบบสารสนเทศที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร ขบวนการเรียนการสอนและการวิจัย การบริหารจัดการฐานข้อมูลยังไม่มีประสิทธิภาพ บุคลากรยังใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่เต็มศักยภาพที่มีอยู่ ขาดความเข้าใจในเรื่องการประยุกต์ใช้และการปฏิบัติงาน ขาดระบบและกลไกในการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ขาดความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษที่จะใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ขาดแรงจูงใจและโอกาสความก้าวหน้าในการทำงาน มีประสบการณ์ในการบริหารโครงการน้อย ขาดนโยบายที่ชัดเจนในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่นำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และการจัดสรรงบประมาณจากมหาวิทยาลัยและภาครัฐไม่เพียงพอ

โอกาส : รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาที่มีแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างชัดเจน มีการขยายตัวหลากหลายรูปแบบของการให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน่วยงาน UNINET สนับสนุนการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาและการวิจัย การทำข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงานเอกชนหรือองค์กรของรัฐอื่น ๆ มีโอกาสทำให้ได้รับการสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ ความต้องการบัณฑิตที่มีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ยังมีอยู่อย่างต่อเนื่อง ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้มีการเข้าถึงและประยุกต์ใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การศึกษาในรูปแบบใหม่ เช่น ระบบ e-learning ระบบ Internet และระบบอื่น ๆ เป็นที่ยอมรับและใช้งานกันอย่างแพร่หลายมากขึ้น มีทรัพยากรที่หลากหลายทั้งด้านบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ พระราชบัญญัติการศึกษาเปิดโอกาสให้สถาบันการศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้หลากหลายรูปแบบ โดยเฉพาะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถตอบสนองได้อย่างดี

อุปสรรค : ภาวะชะลอตัวของเศรษฐกิจของประเทศซึ่งมีผลต่องบประมาณในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ คุณภาพนักศึกษาที่รับเข้ามาอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ทำให้มีการใช้เทคโนโลยีที่ไม่เกิดประโยชน์ สภาพสังคมของนักเรียนไม่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การซื้อตัวบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จากหน่วยงานภายนอกและโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศยังไม่ครอบคลุมในทุกพื้นที่

จัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ กำหนดยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเชื่อมโยงองค์ความรู้สู่สังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมงานวิจัยของมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาศักยภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การส่งเสริมศักยภาพบุคลากรของมหาวิทยาลัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดี

ขั้นประเมินแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏ

จากการประเมินแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏจากกลุ่มตัวอย่างเฉพาะผู้บริหาร และผู้รับผิดชอบ ด้านความเหมาะสมของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏในการนำไปปฏิบัติในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในแต่ละยุทธศาสตร์ พบว่า

การนำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศไปปฏิบัติในมหาวิทยาลัยราชภัฏในแต่ละยุทธศาสตร์ ระดับความเหมาะสมในภาพรวมทุกยุทธศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.30 ยุทธศาสตร์ที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือยุทธศาสตร์ที่ 7 การส่งเสริมศักยภาพบุคลากรของมหาวิทยาลัย ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ค่าเฉลี่ย 4.02 ยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดีค่าเฉลี่ย 3.57 ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาระบบการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศค่าเฉลี่ย 3.44 ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาศักยภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัย ให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ ค่าเฉลี่ย 3.23 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย ค่าเฉลี่ย 3.12 ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเชื่อมโยงองค์ความรู้สู่สังคมค่าเฉลี่ย 3.09 ยุทธศาสตร์ที่ 4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย ค่าเฉลี่ย 2.99 และยุทธศาสตร์ที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุดคือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศค่าเฉลี่ย 2.94

5. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหาร ร้อยละ 60.00 เป็นผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ร้อยละ 86.67 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทและทุกคนมีสถานภาพเป็นข้าราชการ ผู้รับผิดชอบจำนวนทุกคนเป็นข้าราชการ วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทร้อยละ 68.75 และผู้ใช้บริการ จำนวน 543 คน เป็นนักศึกษามากที่สุดจำนวน 380 คน คิดเป็นร้อยละ 69.98 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏมีความพอเพียงของระบบด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศเฉลี่ย ร้อยละ 75.00 โดยด้านซอฟต์แวร์สูงที่สุดร้อยละ 90.47 ด้านฐานข้อมูลร้อยละ 84.32 ด้านฮาร์ดแวร์ร้อยละ 75.29 ด้านงบประมาณร้อยละ 64.75 และด้านบุคลากร ร้อยละ 60.21 ตามลำดับ
3. ความพึงพอใจการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตาม POSCORB ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบและผู้ใช้บริการอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.34 โดยการควบคุมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.61 การการจัดลำดับมีค่าเฉลี่ย 3.36 การจัดรูปแบบมีค่าเฉลี่ย 3.35 การจัดทำรายงานสรุปมีค่าเฉลี่ย 3.32 การวางแผนมีค่าเฉลี่ย 3.21 และการจัดทำงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.16

4. ความพอเพียงของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบและผู้ให้บริการระดับปานกลางค่าเฉลี่ย 3.14 โดยด้านบุคลากรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.42 ด้านฮาร์ดแวร์มีค่าเฉลี่ย 3.25 ด้านฐานข้อมูลมีค่าเฉลี่ย 3.07 ด้านซอฟต์แวร์มีค่าเฉลี่ย 3.00 และด้านงบประมาณมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2.95

5. มหาวิทยาลัยราชภัฏมียุคแข็งในเทคโนโลยีสารสนเทศหลายด้าน คือ มีโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดี ได้รับการสนับสนุนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีอุปกรณ์ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้สนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริหารอย่างเพียงพอ มีระบบสารสนเทศงานตามภารกิจที่ดำเนินงานของมหาวิทยาลัย มีระบบที่สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายกับหน่วยงานอื่นได้ทั้งภายในและต่างประเทศ เป็นแหล่งผลิตบัณฑิตและพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ บุคลากรมีคุณวุฒิและประสบการณ์เป็นที่ยอมรับทั่วไป มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง มีสาขาวิชาหลากหลาย และมีความตื่นตัวในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในแต่ละสาขาวิชา อาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาให้ความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการนำมาประยุกต์ใช้งานเพื่อการทำงานและการเรียนการสอน มีการสนับสนุนงบประมาณที่ใช้พัฒนา บำรุงรักษาอุปกรณ์และซอฟต์แวร์ มีงบประมาณในการจัดหาบุคลากรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ดูแล และบริหารจัดการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะและผู้บริหารมีนโยบายในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย

6. มหาวิทยาลัยราชภัฏมียุคอ่อนทางด้านเทคโนโลยีหลายประการ คือ ขาดการวางแผนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การบริหารจัดการ การดูแลรักษาและปรับปรุงทรัพยากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศยังขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ยังไม่มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อความต้องการ ขาดการวางแผนพัฒนาระบบสารสนเทศให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ขาดระบบสารสนเทศที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร ขบวนการเรียนการสอนและการวิจัย การบริหารจัดการฐานข้อมูลยังไม่มีประสิทธิภาพ บุคลากรยังใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่เต็มศักยภาพที่มีอยู่ ขาดความเข้าใจในเรื่องการประยุกต์ใช้และการปฏิบัติงาน ขาดระบบและกลไกในการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ขาดความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษที่จะใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ขาดแรงจูงใจและโอกาสความก้าวหน้าในการทำงาน มีประสบการณ์ในการบริหารโครงการน้อย ขาดนโยบายที่ชัดเจนในการพัฒนาระบบ

เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่นำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่องและการจัดสรรงบประมาณจากมหาวิทยาลัยและภาครัฐไม่เพียงพอ

7. โอกาสในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศยังมีโอกาส ทั้งนี้เนื่องจาก รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาที่มีแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างชัดเจน มีการขยายตัวหลากหลายรูปแบบของการให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน่วยงาน UNINET สนับสนุนการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาและการวิจัย การทำข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงานเอกชนหรือองค์กรของรัฐอื่น ๆ มีโอกาสทำให้ได้รับการสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ ความต้องการบัณฑิตที่มีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ยังมีอยู่อย่างต่อเนื่อง ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้มีการเข้าถึงและประยุกต์ใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การศึกษาในรูปแบบใหม่ เช่น ระบบ e-learning ระบบ Internet และระบบอื่น ๆ เป็นที่ยอมรับและใช้งานกันอย่างแพร่หลายมากขึ้น มีทรัพยากรที่หลากหลายทั้งด้านบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ พระราชบัญญัติการศึกษาเปิดโอกาสให้สถาบันการศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้หลากหลายรูปแบบ โดยเฉพาะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถตอบสนองได้อย่างดี

8. ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศจากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน และโอกาส มี 8 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเชื่อมโยงองค์ความรู้สู่สังคม ยุทธศาสตร์ที่ 4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาศักยภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 7 การส่งเสริมศักยภาพบุคลากรของมหาวิทยาลัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดี

9. ผลการประเมินแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านความเหมาะสมของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏในการนำไปปฏิบัติในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในแต่ละยุทธศาสตร์ มีความระดับความเหมาะสมในภาพรวมทุกยุทธศาสตร์อยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ย 3.30 ยุทธศาสตร์ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ ยุทธศาสตร์ที่ 7 การส่งเสริมศักยภาพบุคลากรของมหาวิทยาลัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ค่าเฉลี่ย 4.02

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดีค่าเฉลี่ย 3.57 ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศค่าเฉลี่ย 3.44 ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาศักยภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ ค่าเฉลี่ย 3.23 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย ค่าเฉลี่ย 3.12 ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเชื่อมโยงองค์ความรู้สู่สังคมค่าเฉลี่ย 3.09 ยุทธศาสตร์ที่ 4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการวิจัยค่าเฉลี่ย 2.99 และยุทธศาสตร์ที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุด คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศค่าเฉลี่ย 2.94

6. อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อสร้างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2553-2557 โดยมุ่งให้สอดคล้องกับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศระดับกระทรวง คือแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการพ.ศ. 2550 – 2554 และระดับชาติคือแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 จากการศึกษาวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบ เห็นว่าข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพียงพอปานกลาง (ร้อยละ 75.39) ด้านซอฟต์แวร์เห็นว่าข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพียงพอมากที่สุด (ร้อยละ 90.47) ด้านข้อมูลเห็นว่าข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพียงพอมาก (ร้อยละ 84.32) ด้านฮาร์ดแวร์เห็นว่าข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพียงพอปานกลาง (ร้อยละ 77.21) ส่วนด้านบุคลากรเห็นว่าข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพียงพอ (ร้อยละ 60.21) ทั้งนี้ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบมีความเห็นสอดคล้องกันในด้านซอฟต์แวร์มีความพอเพียงมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันมีความหลากหลายของตลาดซอฟต์แวร์ ซอฟต์แวร์มีราคาถูก ทุกมหาวิทยาลัยจึงมีซอฟต์แวร์เพียงพอมากที่สุด อีกทั้งสามารถดาวน์โหลดจากอินเทอร์เน็ตได้ด้วย ส่วนด้านบุคลากรผู้บริหารและผู้รับผิดชอบมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับภาพรวมด้านบุคลากรระดับประเทศดังข้อมูลของศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ระบุไว้ในบทวิเคราะห์สถานการณ์ภาพบุคลากรด้านไอทีของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 ว่าประเทศไทยยังขาดแคลนบุคลากรด้านไอทีอีกมากทั้งปริมาณและคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรที่มีทักษะสูงหรือทักษะเฉพาะด้าน (ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์

แห่งชาติ : 2522) มหาวิทยาลัยราชภัฏก็เช่นกัน บุคลากรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศยังขาดแคลน โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในภูมิภาค ขาดแรงจูงใจให้บุคลากรเข้าทำงาน โดยเฉพาะบุคลากรที่มีทักษะสูง

2. โดยภาพรวมผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบและผู้ให้บริการเห็นว่าสภาพระบบเทคโนโลยีสารสนเทศพอเพียงปานกลาง โดยสภาพระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านบุคลากรสูงที่สุดและสภาพระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านซอฟต์แวร์ต่ำสุด ซึ่งขัดแย้งกับความพอเพียงที่สำรวจเฉพาะของผู้บริหารและผู้รับผิดชอบ ที่ระดับความพอเพียงน้อยที่สุดคือด้านบุคลากร แต่เมื่อรวมผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบและผู้ให้บริการมีความพอเพียงพอเพียงปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากผู้ให้บริการซึ่งเป็นประชากรกลุ่มใหญ่มีความคิดเห็นว่าบุคลากรที่มีอยู่พอเพียง

3. ผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบและผู้ให้บริการมีความพึงพอใจสภาพการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเทคโนโลยีสารสนเทศปานกลางโดยสภาพการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการจัดสรรงบประมาณมีความพึงพอใจปานกลางซึ่งต่ำที่สุด แสดงภาพให้เห็นว่าสภาพการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านจัดสรรงบประมาณบุคลากรทุกฝ่ายมีความพึงพอใจต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการประชุมปฏิบัติการจัดทำร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏที่จุดอ่อนคือการจัดสรรงบประมาณจากมหาวิทยาลัยและภาครัฐไม่เพียงพอ จำเป็นต้องสนับสนุนงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้เพียงพอ

4. ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏมี 8 ยุทธศาสตร์คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเชื่อมโยงองค์ความรู้สู่สังคม ยุทธศาสตร์ที่ 4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาศักยภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศยุทธศาสตร์ที่ 7 การส่งเสริมศักยภาพบุคลากรของมหาวิทยาลัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ ยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดี ซึ่งยุทธศาสตร์ทั้ง 8 ยุทธศาสตร์ สอดคล้องกับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 ที่มี 6 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนากำลังคนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและบุคคลทั่วไปให้มีความสามารถในการสร้างสรรค์ ผลิตภัณฑ์สารสนเทศอย่างมีวิจักษณ์และรู้เท่าทัน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การบริหารจัดการระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ ของประเทศอย่างมีธรรมาภิบาล
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ยุทธศาสตร์ที่ 4
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารและ
การบริการของภาครัฐ ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม
เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและรายได้เข้าประเทศและยุทธศาสตร์ที่ 6 การ
ใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน (ศูนย์
เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ : 2552)

5. ผลการประเมินร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านความ
เหมาะสมของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏในการนำไปปฏิบัติใน
มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาพรวมและแต่ละยุทธศาสตร์ ด้วยแบบสอบถาม มีความระดับความ
เหมาะสมปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.30) โดยยุทธศาสตร์ที่มีความเหมาะสมสูงสุดที่สุด คือ ยุทธศาสตร์ที่ 7
การส่งเสริมศักยภาพบุคลากรของมหาวิทยาลัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีความระดับความ
เหมาะสมมาก (ค่าเฉลี่ย 4.20) และยุทธศาสตร์ที่มีความเหมาะสมต่ำที่สุด คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีความระดับความเหมาะสมปานกลาง
(ค่าเฉลี่ย 2.94) ส่วนการการประเมินความเหมาะสมของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏในการนำไปปฏิบัติในมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาพรวมและแต่ละยุทธศาสตร์
ด้วยการสนทนากลุ่มพบว่ามีความเหมาะสมมาก (ค่าเฉลี่ย 3.97) โดยยุทธศาสตร์ที่ 7
การส่งเสริมศักยภาพบุคลากรของมหาวิทยาลัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีระดับ
ความเหมาะสมมาก (ค่าเฉลี่ย 4.38) และยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน
เทคโนโลยีสารสนเทศมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดมีระดับความเหมาะสมมาก (ค่าเฉลี่ย 3.63) ซึ่งจะพบว่า
ยุทธศาสตร์ที่มีความเหมาะสมที่สุดคือยุทธศาสตร์ที่ 7 การส่งเสริมศักยภาพบุคลากรของ
มหาวิทยาลัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและยุทธศาสตร์ที่มีความเหมาะสมต่ำสุด คือ ยุทธศาสตร์ที่
1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสอดคล้องกัน

6. ผลการประเมินร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านความ
เป็นไปได้ของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏในการนำไปปฏิบัติ
ในมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาพรวมและแต่ละยุทธศาสตร์ ด้วยการสนทนากลุ่มมีความเป็นไปได้มาก
(ค่าเฉลี่ย 3.78) โดยยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาระบบการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยี
สารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีความเป็นไปได้มาก (ค่าเฉลี่ย 4.25) และยุทธศาสตร์ที่ 4 การใช้
เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อส่งเสริมงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย

มีความเหมาะสมระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.38) นอกจากนั้นทุกยุทธศาสตร์มีความเหมาะสมระดับมาก

7. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นแผนรวมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์กรซึ่งจะช่วยฝ่ายบริหารขององค์กรที่จะตัดสินใจ เกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย เป้าหมาย กลยุทธ์ เป็นแผนหลักที่มีการวางแผนจัดสรรทรัพยากร เพื่อให้องค์กรก้าวหน้าไปด้วยดี มหาวิทยาลัย ควรนำแผนแม่บทฉบับนี้ไปพิจารณาตรวจสอบกับสภาพระบบและการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัย และปรับปรุงแก้ไขเพื่อจัดทำเป็นแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยต่อไป

1.2 จากการวิจัยพบว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏมีบุคลากรไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องเร่งด่วนในการจัดหา พัฒนาบุคลากรให้เพียงพอ ต้องดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่ 7 การส่งเสริมศักยภาพบุคลากรของมหาวิทยาลัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แผนงานจัดหาอาจารย์และบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่ม โครงการสรรหาบุคลากรผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โครงการสร้างบุคลากรผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ แผนงานพัฒนาอาจารย์และบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โครงการเพิ่มคุณวุฒิบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โครงการเพิ่มทักษะบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และโครงการสร้างแรงจูงใจและโอกาสความก้าวหน้าในหน้าที่การงานที่เหมาะสมจะสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้

1.3 งบประมาณเป็นด้านที่บุคลากรทุกฝ่ายเห็นว่าไม่พอเพียงระดับสูงมหาวิทยาลัย จำเป็นต้องสนับสนุนงบประมาณของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้เพียงพอ การจัดสรรงบประมาณควรกระจายให้ทั่วถึงและเพียงพอ

1.4 จากการประเมินความเหมาะสมพบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นยุทธศาสตร์ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ต่ำสุด มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างจริงจัง ควรมีแผนงานที่ชัดเจน

1.5 แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏมีแผนงาน โครงการและ กิจกรรม ซึ่งต้องใช้งบประมาณสูง มหาวิทยาลัย ควรจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมปีละประมาณ 20 ล้านบาทหรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 เพื่อพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

2 . ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 มหาวิทยาลัยควรตรวจสอบบริบทของมหาวิทยาลัยทั้งด้านสภาพระบบและการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ เปรียบเทียบกับแผนงาน โครงการและงบประมาณตามแผนแม่บท ปรับปรุงแก้ไขเพื่อจัดทำเป็นแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยต่อไป

2.2 มหาวิทยาลัยควรมีนโยบายจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัย โดยใช้แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏฉบับนี้เป็นต้นแบบในการพัฒนา

2.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏควรใช้แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศร่วมกัน ควรจัดประชุมผู้รับผิดชอบงานเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศเพื่อพิจารณาแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏร่วมกัน

3 . ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรวิจัยติดตามผลและประเมินผลการใช้แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3.2 ควรวิจัยมาตรฐานสภาพระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้งนี้เนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละมหาวิทยาลัยตั้งอยู่ในภูมิภาคต่างกัน แต่มีภารกิจเหมือนกัน

8. บรรณานุกรม

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.(2552). แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

(ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ.

แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2550

– 2554 [Online].Available : <http://www.kroobannok.com> [2553, กุมภาพันธ์ 20]

ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 121 ตอนพิเศษ 23 ก. ,(2547). พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ

พ.ศ.2547. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ราชกิจจานุเบกษา.

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ.(2545). แผนแม่บทเทคโนโลยี

สารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ.2545–2549. กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ.